

Köszöntés: Zsolt117 Dicsérjétek az Urat mind, ti, népek, dicsőítsétek mind, ti, nemzetek! Mert nagy az ő szeretete irántunk, az Úr hűsége örökké tart. Dicsérjétek az Urat!

Olvasmány: Ruth1,1-19a Abban az időben történt, amikor a bírák bíraskodtak, hogy éhínség támadt az országban. Elment ezért a júdai Betlehemből egy férfi, hogy jövevényként Móáb mezején lakjon. Vele volt a felesége és két fia.

2 A férfi neve Elímelek volt, a feleségének Naomi, két fiának pedig Mahlón és Kiljón volt a neve. Efrátaiak voltak, a júdai Betlehemből. El is jutottak Móáb mezejére, és ott éltek. De meghalt Elímelek, Naomi férje, és ott maradt az asszony a két fiával. **4** Ezek móábi leányokat vettek feleségül. Az egyiknek Orpá volt a neve, a másiknak Ruth. Ott laktak mintegy tíz esztendeig.

5 De meghaltak ők is mind a ketten, Mahlón és Kiljón is, úgyhogy az asszony ott maradt a két fia és a férje nélkül. Ekkor útra kelt a menyével, hogy hazatérjen Móáb mezejéről, mert meghallotta Móáb mezején, hogy ismét gondjaiba vette népét az Úr, és kenyeret adott neki.

7 Elindult tehát arról a helyről, ahol élt, és vele a két menyé. Ahogy mentek az úton, hogy visszatérjenek Júda földjére, ezt mondta Naomi a két menyének: Menjetek, forduljatok vissza, ki-ki az anyja házába! Bánjon veletek az Úr olyan szeretettel, amilyennel ti bántatok a meghaltakkal és velem!

9 Adja meg nektek az Úr, hogy mindkettőtök nyugalmat találjon majd férjének házában! Azután megcsókolta őket. Ők azonban hangos sírásra fakadtak, és azt mondták neki: Bizony, hazatérünk veled a te népedhez.

11 De Naomi ezt felelte: Forduljatok vissza, leányaim! Miért jönnétek velem? Lehetnek-e még fiak a méhemben, akik férjeitek lennének?

12 Forduljatok vissza, leányaim, menjetek, mert én már öreg vagyok ahhoz, hogy férjhez menjek. De ha azt mondanám is, hogy van még reménységem, és ha ma éjjel férjhez mennék is, és fiakat szülnék,

13 várhattok-e rájuk, amíg felnőnek? Szabad-e benneteket visszatartani attól, hogy férjhez menjetek? Nem, leányaim! Az én sorsom túl keserves volna a számotokra! Hiszen az Úr keze ért el engem.

14 Azok erre még hangosabban kezdtek el sírni, majd Orpá megcsókolta az anyósát. Ruth azonban továbbra is ragaszkodott hozzá. **15** Naomi azt mondta: Látod, a sógornőd visszatért népéhez és isteneihez. Térj vissza te is a sógornőddel együtt!

16 De Ruth azt felelte: Ne unszolj engem, hogy elhagyjalak, és visszatérjek tőled! Mert ahová te mégy, oda megyek, ahol te megszállsz, ott szállok meg én is. Néped az én népem, és Istened az én Istenem.

17 Ahol te meghalsz, ott haljak meg én is, és ott temessenek el! Úgy bánjon velem az Úr most és ezután is, hogy csak a halál választ el engem tőled! **18** Amikor látta Naomi, hogy mindenáron vele akar menni, nem győzködte őt tovább. Együtt, ketten mentek tehát tovább, amíg Betlehembe nem értek. Amikor Betlehembe értek, az egész város felbolydult miattuk

Alapige: Róm1,13-17 Tudjátok meg, testvéreim: sokszor elhatároztam már, hogy elmegyek hozzátok, de mindeddig megakadályoztattam abban, hogy munkámnak némi gyümölcse lehessen közöttetek, amint a többi nép között is.

14 Görögöknek és barbároknak, bölcseknek és tudatlanoknak egyaránt adósa vagyok.

15 Azért szívem szerint kész vagyok az evangéliumot hirdetni nektek is, akik Rómában vagytok. Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten hatalma az minden hívőnek üdvösségére, először a zsidóknak, majd pedig a görögöknek. Mert abban Isten a maga igazságát nyilatkoztatja ki hitből hitbe, amint meg van írva: „Az igaz ember pedig hitből fog élni.”

Kedves Testvérek!

Mind az olvasmányban, mind pedig az alapigében előjön az utazás motívuma. Úton lenni mindig egy élmény.

Persze ez az élmény lehet jó, pozitív és kellemes, illetve megterhelő, kellemetlen és veszélyes is.

Az ókorban inkább a nehéz és kihívásokkal teli volt jellemző. Valamilyen ígás állat hátán, lovon, tevéen vagy szamárháton, vagy esetleg hajóval vagy állati vontatású kocsival utaztak az emberek, és persze gyalog. A két saját lábukon. A biciklit, vonatot, autót, repülőt még nem találták fel. Lassabb volt a közlekedés, és sokszor védtelenebbek is voltak az emberek a természet erőivel, az állatokkal és az útonállókkal szemben.

Nagy kérdés, hogy mi az oka egy-egy útnak? Hogy miért is utazunk. Akkoriban nem volt akkora turizmus, mint manapság. S az igeszakaszban is arról olvasunk, hogy Pál egy más céllal utazik. Meg akarja látogatni a gyülekezetet Rómában. Szeretné erősíteni a hitüket, és támogatni őket a kérdéseikben.

Azaz az útnak az indoka az a hit és a hitnek a megélése, a közösség vállalása Krisztusban. Hogy a különböző csoportoknak és népeknek egyaránt hirdesse az evangéliumot.

Érdekes dolog ez, hiszen nekünk manapság nem kell feltétlenül olyan nagy távokat megtennünk, hogy gyakoroljuk a hitünket. Van, aki gyalog, vagy biciklivel jön templomba, mások autóval, de az persze már jóval egyszerűbb, jóval kényelmesebb mód, még akkor is ha mondjuk fél órát kell mennünk egy irányban.

Ugye ünnepeljük a 250 éves templomot, és mikor a gyülekezet történetét olvasom, akkor mindig megdöbbenek azon, hogy a Balaton-Felvidéktől egészen Grazig ez volt az egyedüli református gyülekezet. S az emberek több napig utaztak azért, hogy Úrvacsorázzanak, vagy hogy a gyermeküket megkereszteljék. Amivel csak azt akarom mondani, hogy hálásak lehetünk, hogy ma már egyszerűbb eljutni a templomba, hogy egyszerűbb megtenni egy

egy utat, mint korábban. Persze manapság küzdünk az idővel, mert be kell osztani és sok program van, amire szeretnénk eljutni. Különböző programok, különböző emberek és kultúrák jönnek elénk. Nagyon hamar és gyorsan.

Amivel áttérünk egy másik érdekes kérdésre, hiszen Pál hirdetni akarja az Igét mindenkinek. Zsidónak, görögnek, bölcsnek és tudatlannak egyaránt.

Mert az evangélium, az örömhír mindenkinek szól. Képzettségtől, kortól, nemtől és kulturális háttértől függetlenül keres minket az Isten, akár különböző módokon is. Manapság is.

S itt van egy nagyon érdekes szóhasználat, ami mellett én nem tudok elmenni. Mégpedig, hogy hitből hitre vagy hitbe, (fordítástól függően) vezet az Isten igazsága. S hogy én miért akadtam fenn ezen? Nos ez talán akkor valami olyasmit jelent, hogy egymás hite által épülünk. Mert a hitre, hitből vezet az út. Azaz voltak és vannak példák a hitben is, akik segítenek az embernek a hitben előbbre menni.

Akár szülők, nagyszülők, akár barátok, ismerősök, akár személyes példák az életben, vagy olyan életesemények, amelyek erősítenek minket a hitben.

Amiből aztán pedig élni is lehet. Persze erre mondják sokan, hogy ugyan hát, hogyan lehet hitből élni. A hit bizalom, meg persze hitrendszer, hiszen másként hisz egy keresztyén és másként egy buddhista, de miként lehet a hitből élni?

Nos sokféle módon. A kultúrától is függ. Magyarországon ma a magyar kultúra napja van, mert a kézirat szerint Kölcsey Ferenc ezen a napon fejezte be a Himnuszt Szeptember 12-én 1823-ban.

Kölcsey egy református ember volt. Aki kereste az országának és a nyelvének a jobbítását. Alakítását. Volt célja, voltak barátai, társai, volt meggyőződése, s ez meglátszott a költészetén is.

De meglátszott a francia reformátusokon, a hugenottákon is, akik mikor elmenekülnek Svájcba, viszik magukkal a mesterségüket, és a munkához való hozzáállásukat. Azaz, hogy Isten dicsőségére végzik azt. S ebből aztán kinőnek olyan fontos gazdasági elemek Svájcban, mint az óragyártás.

S meglátszott ez pl. Topler Jánoson, akinek a munkásságát érdekes megismerni. A Magyar Kultúregyesületnek hála most sokan betekintést nyerhetnek ebbe, az új Órség kötet lapjain. Az ő munkásságán is meglátszik református hite. Hadd idézzem most őt, hiszen írt egy himnuszt Felsőőrnek¹:

Tartsd meg Isten Felsőőrt a második ezerre!
Boldog, szabad jövendőt bocsáss árva népünkre;
Hogy kiálljuk a vihart, amely környez bennünket,
Mert ellenség folytogat, szívja drága vérünket.

Óh felséges Istenünk irgalmazz és kegyelmezz!
Hogy ne légyen életünk szolgai – és keserves.
Ne viseljünk rabigát, tekints kisdéd népünkre;
Áraszd ránk napsugarát – mely tündöklök örökre!

¹ Órség – Die Wart, 64. szám, 2022, 1

Csak hogy pozitív példákat említsek. A hit, a keresztyén hit hatásairól.

De látjuk sajnos a negatív példákat is, amikor valakinek megbetegítő a hite. Mikor a szektás, elnyomó hitek egyéneket, életeket, de családokat, vagy egész embertömegeket tesznek tönkre, döntenek nyomorba, vagy sodornak háborúba.

A hitből élni fontos és nélkülözhetetlen az életben és az élethez. De nem mindegy, hogy milyen az a hit. Éppen ezért fontos a hit rendszeréről beszélni.

Teológiai fogalommal a dogmatikáról. Mert mint ahogyan egy nyelvnek van rendszere, nyelvtana, ugyanúgy a hitnek is. Nem csak úgy lóg a levegőben.

Drága Testvérek én azt kívánom, hogy mi tudjunk egészséges hitből élni. S azt megmutatni a másoknak is. Egészséges hitben. Amiben megtaláljuk a helyünket, az utunkat, amiben többek leszünk, ami előbbre visz minket, segít elhordozni a tragédiákat, a megoldhatatlan nehézségeket.

Nos a keresztyén hit, a protestáns hit, a református hit, az ilyen. Ha egészséges. Adja meg az Örök Isten, hogy így kerüljön hozzánk az Ő Igazsága, az a hitbeli bizonyosság, ami egész és teljes életet adhat nekünk. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd László